

Eskitme Hayatlar

– Cihangir Orkun · 14 Ağustos 2009

Yağmura; yağda temizlensin şu sokaklar dedim
Güneşe; doğ da aydınlansın hayatlar...
Mevsimin en zemherisi tepemde seren cami okurken
Tanrım dedim, bi ışık!
Suya yazılmış tüm lüzumlu sözler
Aynalar donuk
Görüntüler mat fulü
İçimde bir buğuz
Serpildikçe serpilen
Hani canım çekip gitse kapıyı vurmadan
Ve çekilse içim
Eciş bücüş olsam...
Kılım kımıldamaz!
Mumda söndü zaten
Erimekten harap
Kendi ışığında kendi kendine bitap
Göğün rengini unuttum çoktandır
Taze ekmek kokusunu unuttum
Ekmek arası balık, rakı sofrasında peynir...
Gezdim tozdum onca hayat
Aşına birer eyvah dan ibaret
Duvar çok sert!
Duvar keskin bir soğuk
Duvar... Adam boyu
İnsan ezen cinsten
Bu kaldırımların eskittiği kaçınıcı hayat bu
Kırış kırış edilmiş kaçınıcı sayfa
Kırıkları can susturan cinsten
Kırıkları, yakan cinsten
Her adımda tökezleten
Her feveranda şiddeti artan cinsten!
Bir paçavra gibi; yırtık pırtık
Yama tutmaz cinsten!